

Tlačová správa k 25. septembru 2022
k občianskej iniciatíve veriacich Slovenska
z 25. marca 2022.

Výzva dedičov Sviečkovej manifestácie — Bratislavského veľkého piatku do vlastných radov veriacich, ale i ku všetkým ľuďom dobrej vôle na Slovensku:

- V TOMTO ROKU do budúceho výročia nastúpia na cestu hľadania a vyprosovania si Božieho daru divotvornej viery.

Aby tak, ako sme sa postavili proti komunizmu a videli sme jeho zázračný pád, sme sa vedeli postaviť aj proti pandémie, ale potom aj proti vojne a každému zlu tejto doby.

Božie zjavenie, ktoré je spracované do náuky v Katechizme, nám o tomto poslednom útoku zla predpovedá: „Cirkev vojde do slávy Kráľovstva len cez túto poslednú Veľkú noc, v ktorej bude nasledovať svojho Pána v jeho smrti a v jeho zmŕtvychvstaní.“ (KKC 677)

Ukrižovanie bol „posledný útok“ na Ježiša, Syna Božieho, ktorý sa stal človekom. Prišiel, aby za ľudí bojoval s diablom v ľudskej slabosti. Bol to útok na jeho vernosť tejto jeho úlohe, aby sa jej vzdal, aby zanechal ľudskú slabosť a chopil sa svojej božskej moci: „Zostúp z kríža a uveríme ti!“ - Nezostúpil, hoci by bol mohol...

Naše nasledovanie Krista v jeho Kalvárii je „posledný útok“ na našu vernosť Kristovi, vernosť nadprirodzenému dedičstvu, ktoré sme dostali, to je aj divotvorná viera tých, čo uveria. Je to pokušenie, **aby Cirkev zostúpila len na prirodzenú úroveň prijateľnú svetu**, je to útok na vieru, na ktorú sa v tejto skúške útočí násilím i ľstou - apokalyptický drak a šelma - marxistický a praktický ateizmus. **Našou úlohou je zostať verní tomu, čomu svet nerozumie.**

Matka Božia vo Fatime prišla predpovedať tento posledný útok zla a v rámci neho konkrétne spomenula komunizmus. Ten nebol jediným zlom, ale bol viditeľným vrcholom ľadovca toho všeobecného diabolského útoku. Bol násilným útokom na vieru, na mystické telo Kristovo, ako bolo ukrižovanie násilným útokom na ľudské telo Kristovo. Dá sa teda povedať, že bolo tým viditeľným „ukrižovaním“ nášho nasledovania Krista. A pád komunizmu bol tým odvalením kameňa od hrobu, v ktorom mala byť viera a Cirkev navždy pochovaná.

My sme toto zažili. Bol úžasný ten nádych slobody, keď sa už nebolo treba skrývať s náboženským životom, s duchovnou literatúrou, s konšpiračným skrývaním viery...

Ale zrazu sme sa ocitli v akomsi rozpačitom stave, žiadna sláva vzkriesenia viery v Boha, moci sa ujímalo každé možné zlo a nemravnosť, žiadne víťazstvo viery, Božej pravdy...

No ale veď ani v Jeruzaleme to nevyzeralo ináč po Ježišom zmŕtvychvstaní. Jeho apoštoli boli utiahnutí za zatvorenými dverami večeradla, lebo vonku bola atmosféra pre nich stále nepriaznivá. - A to bol pre nich čas večeradla, čas modlitieb spolu s Ježišovou Matkou Máriou v očakávaní prisľúbenej posily z neba, Ducha Svätého. Až keď ten na Turíce na nich zostúpil, dostali silu vyjsť von a otvorene ohlasovať Božiu pravdu. Ale aj vonku sa zmenila atmosféra a pôsobením Ducha Svätého aj tam sa stretli s ochotou ba túžbou prijať Božiu pravdu o tom, čo sa deje a čo majú robiť, aby šli Božou cestou.

Aj my si môžeme uvedomiť, že ak máme Krista nasledovať v jeho Kalvárii a zmŕtvychvstaní, tak určite aj v tom, čo nasledovalo. Už zažívame ten rozpačitý čas, a uvedomme si, že tento **je pre nás časom večeradla**, časom modlitieb s Máriou v očakávaní nových Turíc. Lebo Mária prisľúbila vo Fatime svoje víťazstvo, teda aj my máme prísľub ako mali apoštoli, ktorý môžeme očakávať.

No Mária nemá tú moc, aby spôsobila takú premenu, tú moc má len Duch Svätý. Ale ona vie, ako ho privolať. Ona už zažila rozpaky: „Ako sa to stane, že príde Spasiteľ na svet?“ A počula odpoveď: „Duch Svätý zostúpi na teba...“ Potom po Ježišom odchode do neba uprostred bojazlivých apoštolov opäť visela v ovzduší otázka: „Ako sa to stane, že sa Božie Kráľovstvo rozšíri do sveta?“ - Tak, ako Ježiš povedal: „Duch Svätý zostúpi...“ Preto ona teraz už vie aj nám povedať, ako nastane to jej prisľúbené víťazstvo: „Duch Svätý zostúpi znova na svet...“ Preto nás volá do večeradla modlitieb s ňou...

Tento rok sa zvlášť vytrvalo modlime vo večeradle s Ježišovou Matkou Máriou, aj každou inou modlitbou, svojimi slovami alebo len myšlienkou či zotrvávaním v tom úmysle - prosme svätého, mocného a milosrdného Boha, nášho nebeského Otca o dar divotvornej viery, akú Ježiš prisľúbil tým, čo o ňu prosia.

(www.mkh.sk)

